

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmierno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje listnatov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Pariz 14. »Agence Havas« javlja iz Algira: Danes sta se ukrcala Rochefort in Maks Regis. O tem se je zbrala na obrežju precejšnja množica, ki ju je pozdravila simpatično. Protidemonstracij ni bilo.

London 14. »Morning Post« javlja iz Washingtona, da je najnovejši govor nemškega državnega tajnika pl. Bülowa napravil na tamošnje vladne kroge prepričevalen utis. Pričakuje se sedaj, da se poravnajo difference med obema deželama in da se rešijo vprašanja na podlagi obstoječih pogodb.

London 14. Reuterjeva pisarna poroča iz Manile: Minoto soboto so si Amerikanci osvojili Ilo-Ilo. Ustaši so zažgali mesto, preden so morali iti iz njega, vendar pa so Amerikanci kmalo pogasili ogenj. Amerikanci nimajo nikakih izgub, ustaši pa so izgubili mnogo vojakov.

Berolin 14. Proračunska komisija državnega zbora je nadaljevala posvetovanje o vojaški predlogi. Vojni minister pl. Gössler je prosil komisijo, naj ne zahteva od njega, da podkrepi isto z govorom o politiki, ali o svetovnem položaju. Njemu da je naročeno, da prosi komisijo, naj premetri predlogo samo z vojaškega stališča. Komisija je sprejela na to oni del predloge, ki se tiče nove organizacije voja, z 20 glasovi proti 8.

Carigrad 14. V očividni zvezi z preustrojem turških vojnih ladij v italijanskih ladjarnicah, je kralj Humbert brzjavno zagotovil sultanu svoje osebno prijateljstvo in svoje simpatije za turško mornarico. Kralj Humbert se je zahvalil tudi za sultanovo zaupanje v italijansko industrijo, katero zaupanje da ustvarja novo vez med obema vladarjema in obema narodoma.

Ali res. izzivanje?

Ako bi hoteli soditi po srčnosti, ki jo kažejo nemški opozicijski listi vseh nijans v svojih razpravljanih o manifestu drž. poslancev čeških, verjeti bi morali, da so zastopniki naroda češkega res zagrešili nečuvno izzivanje in da res ne žele družega, nego da se nemudoma zaprije ljut boj, boj do noža in brez pardona med obema narodnostima.

Mi smo povdarili že zadnjič, da je nemško zgražanje zgolj hinavščina, kakoršna je lastna farizeju, ki ima celo breme krivde na svoji lastni črni duši, ki pa vendar v jedromer in z hlinjenim hinavstvom obrača svoje oči gori proti nebu: hvaležen, o Bog, da nisem tak, kakoršni so oni drugi.

Kako je vendar jedro manifestu čeških poslancev?

Manifest povdarja, da Nemci trdovratno vztrajajo na svoji zahtevi po nemškem nadvladju, da si vedo prav dobro, da se ta zahteva more vzdržati le z nasiljem in krivico. Očita jim torej po vsej pravici, da se svojimi zahtevami izpodkopljujejo podlage parlamentarnemu in konstitucijskemu življenju, ker vedo, da take zahteve se morajo zrušiti v nič v vsaki državi — svobode!

Se-li da prigovarjati temu? Menda ne! Vsa zgodovina obstrukcijskih škandalov je menda zadosten dokaz za to trditev v manifestu. Kjer tako

glasno govore — dejstva, tam ne treba nadaljnjih besed. Na to stran torej ni ničesar očitati manifestu.

Manifest očita nadalje Nemcem, da so isti, obsodivši parlament v obnemoglost, ubili tudi možnost pomnoževanja političskih pravic in svobodšin državljanov. Mar ni to res? Kdor dela za absolutizem, ta pač ne dela za politično svobodo državljanov. Tudi to očitiranje v manifestu je torej opravičeno popolnoma.

Najnesramnejše hinavstvo pa je to, ako se Nemci zgražajo na tem, da Čehi tudi v sedanjem manifestu povdarjajo svoje državnopravno stališče. Mi priznavamo sicer, da se v tem pogledu tudi naši nazor ne strinjajo popolnoma z češkimi, kajti naše nepremično prepričanje je to, da se pred vsemi državnopravnimi vprašanji mora rešiti vprašanje o narodni in jezikovni ravnopravnosti, da se torej vsem narodnostim zagotovi popolna in absolutna enakost.

Vendar pa ne moremo umeti, kako da se Nemci kažejo sedaj toli neljubo presenečene in ogorčene, ker so češki poslanci tudi v svojem manifestu povdarili točko, ki je kardinalna na njih programu. Tega je bilo vendar pričakovati in mi smo tudi uverjeni do dna svoje duše, da so tega pričakovali tudi Nemci. Državnopravno vprašanje je v podlago vsej veliki borbi naroda češkega, češki poslanci so se po abstinenci dolgih let povrnil v državni zbor z izrecnim zavarovanjem svojega državnopravnega stališča in podajajo redno primerne izjave v zavarovanje tega stališča. To so vendar obče znane in stare stvari. In sedaj to zgražanje! Ali ni to hinavščina? Ako se delajo Nemci, kakor da so se nadejali, da se Čehi kedaj odpovedo državnopravnim stremljenjem svojim, igrajo pač le grdo komedijo in nič drugega!

Kje, v čem tiči torej tisto nečuvno izzivanje, o katerem govore nemški listi?! V tem morda, da zatirajo Čehi, da bi imeli oni prav za prav pravico do prvenstva v kraljestvu češkem, ko vendar povdarjajo posebno ta »bi« in pristavljajo, da v resnici zahtevajo le enakost?! Kako pravico imajo ravno Nemci do takega očitanja, ko so ravno oni tisti, ki v resnici in brezpogojno in brez vsake pravice zahtevajo prvenstvo za-se v vsej državi?! Ali zahtevajo Nemci, da se narod češki odpove enakopravnosti?! Taka zahteva ni le skrajno krivična, ampak tudi skrajno žaljiva. Ako Nemci označajo stremljenje po enakopravnosti kakor izzivalno, potem so oni tisti, ki izzivljajo in žalijo in ki — nočejo miru!

Ali je morda to izzivalno, da manifest pozivlja narod, naj bode jedin v borbi, ako bode trebalo take borbe?! Mar naj bi češki poslanci priporočali narodu politiko samoubojstva, mar naj bi mu rekli, naj bode neje din in naj se cepi v skupine in skupinice, ko koraka proti njemu sovražnik v združeni falangi in v nepreglednih vrstah. Ta del poziva je postulat prepotrebnosti samoobrambe!

Mar naj bi bilo to izzivanje, da kličejo poslanci svojemu narodu, da je pravica na njegovi strani in da pravica mora zmagati?! Tako očitiranje je pa tako bedasto, da ne treba dalje govoriti o njem.

Besedilo manifestu je pač resolutno, odločno. To pa še ni nikakov znak izzivalnega namena, ne-

strpljivosti in bojevitosti. Čehi so v zadnji čas dovolj povdarjali svojo pripravljenost za spravo, a za pošteno spravo, na podlagi jednake pravice. S tem so storili prvo dolžnost — do države in do sosedov Nemcev. Sedaj pa so izvršili drugo dolžnost do svojega naroda. Najmiroljubnejemu politiku je dolžnost, da pove odkrito, da je pripravljen za mir, a tudi za boj!! Sicer je smešen in vzbujal sam domnevanje o sebi, da se ga nasprotniku ne treba bati!

Neki češki list pravi o manifestu, da je tisti nekaj apel — do zdravega razuma. Ako pa Nemci ne bodo hoteli slušati tega apela, ako ostanejo v svoji trdovratnosti, no, potem bode seveda boj, toda na tem boju ne bode kriv češki manifest, ampak oni sami, Nemci, ki slušajo le svojo strast in svoje zle instinkte, mesto da bi slušali zdravo pamet in pošteno srce!

O vsebini češkega manifesta se lahko sodi tako ali tako — kakor je že komu strankarsko in narodno stališče — ali nikdo nima pravice očitati temu manifestu izzivalnih namenov. Čehi nudijo Nemcem z jedno roko vejico miru; če pa Nemci odbijejo to roko, potem naj se ne čudijo, ako druga roka povleče meč.

Čehi so spregovorili le odkrito besedo, kakor jim je bila dolžnost kakor lojalnim politikom. Tisto zgražanje nad bojevitostjo češkega manifesta je zgolj hinavstvo, ki naj bi pokrilo resnično bojevitost nasprotnikov naroda češkega in vsega slovanstva avstrijskega.

Manifest je torej le odkrita beseda, nikdo pa ne more videti v njem kakega izzivanja!

Italiski Slovenci.

(Dalje.)

Zemlja je v primeri z goratim krajem rodovitna, najrodovitnejši v nadižki dolini. Zemlja rodi pšenico, ječmen, ajdo, koruzo, grah, krompir itd., najmanj seveda v skalnati in kameniti Reziji. Povsod je dovolj sadnega drevja, največ jablan in hrušek. Tudi vinska trta rodi — razven v Reziji, ki ima izjemne podnebne razmere. Tu in sploh v višjih gorskih legah evete živinorejstvo mesto poljedelstva. Ves kraj je odprt proti italiski strani, a zaprt proti goriškim Slovincem, vse gnotne koristi silijo italiske Slovence, da so v zvezi z furlanskimi mesti in trgi. Tudi vse ceste vodijo le do Furlanskega. Jedina deželna cesta, vodeča skozi nadižko dolino, spaja naravnost italiske Slovence z avstrijskimi. (Železnice ni nobene na slovenskem ozemlju). Da, niti šempeterski Slovenci s tarčentskimi, a ti z Rezijani niso naravnost zvezani s pripravnimi cestami, zato so v tesnejši zvezi s tujim življenjem, nego sami med seboj. Umevno je samo ob sebi, da to škoduje ohranjenju narodne samobitnosti; zlasti za tarčentske Slovence, ki so zelo razkropljeni in zelo malo koncentrovani, je to usoden fakt.

V upravnem oziru spadajo k provinciji videmski ali furlanski (provincia di Udine ali prov. del Friuli). Ta provincija se deli na 17 okrajev (distretto), izmed katerih je jedino šempeterski čisto slovenski (distretto di S. Pietro al Natisono); za časa avstrijske vlade se je imenoval S. Pietro degli Slavi). Toda ta okraj je le po imenu prav za prav; v istini spada k čedadskemu okraju, kjer so (razven davčnega urada) vsi okrajni uradi. V provin-

eijalni zbor voli jednega poslanca; v dež. zboru ga zastopa čedadski poslanec (sedaj žid Morpurgo, odločen privrženec polasčevalnega sistema).

Ostali Slovenci ne tvorijo samostalnih okrajev, ampak spadajo k furlanskim okrajem možniškemu (Moggia), tarčentskemu ali čentskemu (Tarceto), čedadskemu ali staromeškemu (Civiale) in glemonskega (Gemoni).

Okraji se dele v politične občine. Slovenske občine so: a) v šempeterskem okraju: Sv. Peter (S. Pietro al Natissone), Trčet (Tarcetta), Ronco (Roda), Sovodnja (Savogna), Sv. Lenard (San Leonardo), Srednje (Stregna), Grmek (Grimacco) a Dreka (Dreghia); b) v tarčentskem okraju: Platišče (Platichis), Brdo (Lusevera) in Čezirje (Ciseris), dasi zadnji dve že nista čisto slovenski; končno c) v okraju možniškem: Rezija (Resia). Slovenske imenujemo te občine zato, ker prebivajo tu Slovenci, ne morda zato, da bi imele slovensko upravo; na to ni mogoče misliti v centralistiškem italiskem sistemu; uradovanje je čisto laško. Poleg teh čisto slovenskih občin je še nekaj namešanih, slovensko-furlanskih; to so: a) v tarčentskem okraju Ahtau (Attimis) in Nieme (Nimis); b) v čedadskem Torean (Toreano) in Prapotno (Prepotto) a c) v glemonskega Montenars.

Tu podavam statistiko italiskih Slovencev v slov. občinah po anagrafijskih zapiskih od l. 1895. v primeri s številkami vladne statistike od leta 1881.:

Slovenske občine	1895	1881
Sv. Peter	3625	3182
Trčet	2107	1900
Ronco	1800	1592
Sovodnja	2202	2017
Sv. Lenard	2800	2382
Srednje	1895	1710
Grmek	1780	1560
Dreka	1970	1278
Platišča	3139	2800
Brdo	2546	2318
Čezirje	3887	3242
Rezija	4027	3703
Skupaj	31778	27684

V pomešanih občinah je kakih 9000 Slovencev, katerih bode pa vedno manj, ker mlajše pokolenje silno odpada. Vseh skupaj je torej italiskih Slovencev kakih 40.778. (Zvršetek pride.)

Vabilo k družbi sv. Mohorja.

(Zvršetek).

3. **«Jagode»**. Knjiga za odrasle mladino. — Stritarjeva knjiga «Pod lipom» se je jako omilila slovenski mladini. «Jagode» nadaljujejo to delo s tem, da podajajo bolj odrasli mladini mnogo lepe zabave in zdravega pouka. Nanizanih je v knjigi 56 pesmic, za temi se vrstijo 4 igrokazi, kateri se bodo lahko predstavljali na domačih odrih. Knjigo zaključuje poučna povest: «Janko Božé». Ta knjiga naj vabi v Mohorjevo družbo zlasti naše odrasle fante in dekleta!

4. **«Postrežba bolnikom»**. Ta koristna knjiga naj ne bi manjkala v nobeni hiši! Kolikokrat nastopa hitro nevarna bolezen, a zdravniška pomoč je oddaljena in težko dobiti. Ta knjiga bode učila, kako treba streči bolnikom, prve potrebne stvari o hrani in pijači bolnikov, o prvi pomoči v sili in raznih neizgovodih.

5. **«Avstralija in nje otoki»**. Kakor smo Mohorjanom podali opis Kitajcev in Japoncev, podamo jim po tej knjigi opis Avstralije in njenih otokov. Zanimivo opisovanje bode gotovo ugajalo bralcem.

6. **«Koledar»** za navadno leto 1900. Koledar bode uravnan kakor je bil v zadnjih letih. Potrudimo se, da mu bo vsebina kolikor mogoče raznovrstna in zanimiva.

To je kuziževen dar, ki ga družba letos pripravlja svojim udom. Slovenci, sezite po lepih knjigah, vpišite se v Mohorjevo družbo!

Posebej se tem potom obračamo še do gg. slovenskih pisateljev z iskreno prošnjo, naj nikar ne zabijo naše družbe, marveč naj jo pridno zalagajo s plodom svojega uma in truda!

Dostavljamo, naj se nam vpisovalne pole gotovo pošljejo do dne 5. marca, kakor zahtevajo društvena pravila, da se ogromno delo v tiskarni ne zavleče in da bo mogoče knjige ob pravem času dodelati in razposlati. Le oni, ki pristopijo v pra-

vem času in ob enem pošljejo udarno, se morejo šteti za ude. Neudje pa morajo plačati za knjige kakor po knjigarnah, namreč 3 gld. 50 kr.

Bog blagoslovi na priprošnjo sv. Mohorja skupno naše delo v prosep družbe in napredek národa slovenskega.

V Celoven, dne 2. februarja 1899. leta.

Odbor.

Politični pregled.

TRST, 15. februarja 1899.

O češkem manifestu govorimo na prvem mestu. O istem predmetu prinaša »Politik« zanimiv članek, v katerem povdarja očitni namen Nemcev, da bi se svojim hujskanjem osamili Čehe in in tako razgnali sedanjo večino. Zato bi nemška glasila hotela nahujskati druge skupine na desni proti Čehom, češ, da ti poslednji zlorabljajo svojo moč v večini. Tem prizadevanjem se postavlja »Politik« po robu. Čehi da se niso ni v najmanjšem pregrešili proti svojim dolžnostim do svojih zaveznikov. Kje je torej njih objestnost? Ali morda v tem, da stojijo na čelu te velike borbe? To ni nikaka objestnost, ampak je umevno samo ob sebi, da stoji ravno oni na najbolj izpostavljeni postajanki. Ako bi oslabei Čehi, bi se hkratu zmanjšala tudi moč njihovih zaveznikov; ako zmagajo Čehi, bode to za jedno zmagaja vseh strank na desnici. In takim namenom liberalnih Nemcev naj bi šli na roko politično zdreli možje na desni! Sosebno Jugoslovani vedo, da je češka stvar njih stvar. Istotako bi bili Poljaki proti sebi, ako bi bili proti Čehom.

Slednjič ima tudi zveza konservativnih Nemcev z Čehi častnih tradicij, katerih ni lahko podreti. Ob takem stanju stvari dosežajo taktiki na levi se svojim strastnim zahtevanjem po osamljenju Čehov le to jedno, da začnejo spoznavati tudi mlačnejši življi, za kaj da prav za prav gre ob tej zvižalni igri: liberalni Nemci hočejo priti zopet do gospodstva!

»Politik« je uverjena torej, da se nijedna skupina na desni ne vjame v to nemškoliberalno mrežo. Liberalce treba osamiti, oni so glavno napotje spravi od naroda do naroda. In dokler se to ne zgodi, morajo stranke na desni ostati v tesni zvezi. Čehi so pripravljeni spolnjevati to dolžnost popolnoma in do zadnjega! Njih manifest je prisega take zvestobe, katero bodo umeli na desni in jo tudi vračali.

Ogerska kriza. Baron Banffy se je predvčerajšnjem povrnil z Dunaja v Budimpešto in se je včeraj povrnil zopet na Dunaj. To smatrajo znakom, da je rešitev krize na Ogerskem prav blizu. O načinu, kaka se reši kriza, pa se še danes ne ve ničesar pozitivnega. Jedni menijo, da baron Banffy odstopi že sedaj in žnjim vse ministerstvo. Drugi menijo tudi, da je ministerska kriza sicer neizogibna, da pa se formalno reši še le potem, ko se reši parlamentarna kriza. Sedaj je vprašanje, kedaj in da-li se sploh reši ta kriza?! In prav z ozirom na pogajanja za uvedbo normalnih odnošajev v parlamentu, trde dobro poučeni krogi, da so se pogajanja med vlado in opozicijo popolnoma razbila. Položenje bi bilo torej jako zapleteno: Banffy noče odstopiti, dokler ne bode ustanovljen red v parlamentu, opozicija pa noče dovoliti reda v parlamentu, dokler ne odide Banffy. Tako se sučejo v kolobaru. Tem več in opravičeneja je radovednost, kako jo ukrene krona v svoji znani modrosti, da reši Ogerske odnošaje iz teh zapletljajev.

„Atentat“ v Aleksandriji na nemškega cesarja. Iz Rima pišejo 13. t. m.: Preiskava radi anarhistov, ki so baje namerovali napad na življenje nemškega cesarja v Aleksandriji, je zaključena. Italijanski konzul, kateremu je bila izročena preiskava, je izjavil, da je popolnoma izključeno, da bi bil kdo hotel napasti cesarja in je menenja, da je one bombe, ki so jih našli pri gostilničarju Pinelliju, podvrgel neki policijski agent, ki je že večkrat poskušal jednake zvižaje. Policijski agent, proti kateremu je predlagal konzul, naj se uvede tožba radi prevarjenja kazenske oblasti, je že priznal na pol svoj čin. Vsa pisma so bila danes odposlana porotnemu sodišču v Anconi.

Domače vesti.

Za jubilejno dijaško ustanovo došli so

nadaljnji darovi:	
Poprej izkazanih	3687 gld. 16 nč.
Purič Hermina	1 „ — „
Červ Ana	2 „ — „
Trobee Anton	1 „ — „
Wiesner N.	2 „ — „
Šuban Ivan	2 „ — „
Rodbina Čarga	2 „ — „
Šahar Ivan Marija	1 „ — „
Kastelie Marija, vsi od sv. Ivana	1 „ 50 „

Skupaj 3699 gld. 66 nč.

Nadaljne darove sprejema blagajnik dr. Gustav Gregorin v Trstu (Via Molin piccolo šte. 3).

Pustni torek Tudi včerajšnji »Corso« je bil reven glede kakovosti, ali glede kolikosti je vendar precej prekosil prejšnja dva dneva. Bilo je vmes tudi resnih demonstracij. Tako so z oken, kjer ima sedež znano društvo rudečih — mladičev, metali trakove papirja, sestavljene v italijanskih barvah. Ljudstva je bilo veliko po vseh ulicah.

Isto vrvenje je nadaljevalo vso noč in pa tudi množica demonstracij in pretepov. Tako je trop socializmov hodil po ulicah kričaje: Živel mednarodni socializem! Doli z nacionalizmom! Pred znano kavarno »Centrale« na Acquedotto so laški rudečkarji reagovali s klici: Živel Trst! Nela patria de Rossetti no se parla che italian!

In ti kričači se niso menili zato, da jih v istem hipu postavlja na laž slovenska govornica iz ti-sočev grl ljudstva našega, ki je vrvilo po ulicah! Kaj hočejo doseči s tem, da lažejo notri v svoj lastni žep?!

Pred kavarno »Centrale« je došlo potem do hudih spopadov med italijanaši in socialisti. Isti prizori so se dogajali tudi pred kavarno »Chiozza«. Padla je menda marsikaka pest po laških glavah. V kavarni »Centrale« so leteli kozarci kar vse križem. In da se dostojno maščujejo za dobljene zaušnice, so vrli giovinotti tulili potem po ulicah: Nella patria de Rossetti! Poštenjak Rossetti pač ni zaslužil take profanacije njegovega imena in njegovega groba.

Tudi v gostilni »Al giardino d'Italia« — nomen omen — je prišlo do spopadov med Italijani in socialisti. Tudi tu so se pobijale čaše, šipe in kar je prišlo v roko.

Tako so naši laški Tržačani »slavno« završili ta letošnji predpust, tako slavno, da je bilo videti tudi v tem vso grdobno naših odnošajev.

Socijalna demokracija tržaška — na maskaradi? Pišejo nam: Med maskami, ki so včeraj vrvile po Corsu, smo opazili posebno dva voza. Na jednom je bilo pet otrok z rudečimi kapicami, v sredi pa so držali rudečo zastavico, na kateri je bilo čitati »Demokracija socijale«. Dva otroka pa sta udarjala s kladi vozi na kovinsko ploščo, kar bi naj pomenilo kovanje, torej delo. Dasi je bil nadpis na zastavici namenoma popačen, vendar pa, ker so bili to otroci, katere je večkrat videti v gostilni znane socijalistične družine v ulici S. Maurizio in se je v resnici za onim vozom vozila v kočiji družba znanih socialistov in med temi tudi neka socijalno-demokratska pisateljica, je to dokaz, da so tržaški socialisti šli z zastavo svoje stranke — v maskare. Da so se posamični pristaši te stranke vozili v kočijah po Corsu, to jim radi privoščamo. Da pa so šli tudi s svojo rudečo zastavo v — maskare, je to vsekakor dokaz, kako »resno« da menijo oni se svojo stranko.

Nov grob. Iz sežanskega šolskega okraja nam pišejo: Dne 4. t. m. ob 11. uri zvečer izdihnil je svojo blago dušo naš nepozabni tovariš — trpin g. Anton Koršič, učitelj v Štjaku, zapustivši udovo in troje maloletnih, nepreskrbljenih otročičev.

Umrli je, previden se sv. zakramenti za umirajoče, pri polni zavesti. Zadnje njegove besede, ki jih je izgovoril 1/4. ure pred smrtjo, bile so: »Z Bogom prijatelj«. Vzrok smrti je bila sušica. Bolehal je dolgih sedem let; zadnje leto je trpel uprav mučeniško trpljenje z »Jobovo« potrežljivostjo. Bil sem večkrat pri njem, pa nikoli ga nisem slišal, da bi bil z najmanjšo besedico kazal nevoljo.

Pokojnik je bil rojen dne 17. januarja 1856 v Gorenjem Cerovem na Goriškem. Dovršivši ljudsko šolo je obiskoval pet gimnazijalnih razredov in